

РЕШЕНИЕ

№ 375

гр. Сливен, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван М. Димитров

при участието на секретаря Росица Н. Стоянова
като разгледа докладваното от Иван М. Димитров Административно
наказателно дело № 20232230200741 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от В. Д. А., чрез процесуален представител адв. Н. С. от АК-Габрово срещу НП № 23-0804-002315 от 18.05.2023 г. на Началник Сектор в ОД МВР - Сливен, Сектор „Пътна полиция“ - Сливен, с което на основание чл.177, ал. 1, т.2 от ЗДвП и е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 162, ал.1 от ЗДвП. Моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят, чрез своя пълномощник - адв.Н. С., иска НП да бъде отменено като незаконосъобразно, претендира направените по делото разноси.

В с.з. въззиваемата страна, административно - наказващият орган, не изпраща представител. По делото е депозирано становище от упълномощен процесуален представител, с което се иска НП да бъде потвърдено като законосъобразно.

Съдът като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установена следната фактическа обстановка:

На 31.03.2023 г. жалбоподателката управлявала лек автомобил „Киа Сеед“ с рег. № А 2146 НХ в община Сливен. В 09:40 ч. на път втори клас № 53 в с. Крушаре до бензиностанцията „МК Петрол“ в посока към гр.Сливен била спряна от служители на ОД МВР – Сливен. При извършената проверка се установило, че жалбоподателката управлява МПС със СУМПС издадено от Великобритания. При последвала проверка с Граничен контрол се установило, че жалбоподателката е влязла на територията на Република България на 23.09.2023г. на Аерогара София и няма данни да е напускала страната, поради което проверяващите приели, че е изтекъл три месечния срок за подмяна на СУМПС.

За констатираното нарушение на жалбоподателката бил съставен АУАН № G A 890439/31.03.2023 г., с който деянието било квалифицирано като нарушение по чл. 162, ал.1 от ЗДвП. Актът бил предявен на жалбоподателката, която след като се запознала със съдържанието му е отразено, че няма възражения.

Депозирано било на 07.04.2023 г. писмено възражение от В. А. до Началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР- Сливен. В него жалбоподателката изразила несъгласие с така съставения й АУАН. Обяснила, че така посочената фактическа обстановка не отговаря на обективната истина и че не е извършила посочените нарушения. Описала, че работи във фирма, регистрирана във Великобритания и поради честите си посещения в тази държава й се е наложила да извади СУМПС от там, което посочила, че е валидно до 02.06.2025 г. Допълнила, че това СУМПС и е издадено във Великобритания на 03.06.2015 г., когато страната е била все още членка на ЕС. Поради това изразила несъгласие с това да има задължение да го подновява след изтичане на тримесечния срок от датата на последното и влизане в Република България. Отделно на това посочила, че не е съгласно с описаното в АУАН, че на 23.09.2022 г. е влязла на територията на Република България и след посочената дата няма данни да е напускала страната. В тази връзка описала, че е напускала два пъти страната, като е посещавала държавата Румъния, един път през месец февруари и втори път на 02.04.2023 г. За тези посещения посочила, че не е сигурна дали се съдържат данни в информационните масиви. Била знаела за практика на българските и румънските гранични власти, при която не се записват записват изчерпателно

всички лица, преминаващи границата на Република България с Румъния и Гърция. Посочила, че е станала свидетел заедно с лицето Д.СТ. Д. на такава практика при преминаването сив Румъния на 02.04.2023 г. Приложила копия от касови бележки от 02.04.2023 г., за които почила, че удостоверяват пребиваването ѝ в Румъния на 02.04.2023 г. Молил административно наказателното производство срещу нея да бъде прекратено.

Образувана била проверка, въз основа на която било снето сведение от полицейския служител, установил нарушението Ж. З.. С цел изясняване на обстоятелствата по случая била извършена проверка в ИИС на МВР справка за пътуване на В. А. за периода от 01.01.2023 г. до 18.04.2023 г., от която се установило, че жалбоподателката има едно излизане от Република България, което било през ГКПП Аерогара София на 09.04.2023 г. в 05:54 часа. Въз основа на извършената проверка била депозирана докладна записка от мл.полицейски инспектор Росен Йорданов до Началник Сектор „Пътна полиция“ - Сливен, с която било изразено мнение, че изтъкнатите причини във възражението на В. А. не следва да се вземат предвид и същите са неоснователни, тъй като същата безспорно е нарушила разпоредбата на чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на издадения АУАН , на В. А. била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0804-000171/31.03.2023 г. от Началник Сектор към ОДМВР Сливен, Сектор „Пътна полиция“-гр.Сливен за нарушение на чл.162, ал.1 от ЗДвП и е наложена принудителна административна мярка на основание чл.171, т.2А, б.„а“ от ЗДвП, а именно „прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно 6 месеца“ и са отнети СРМПС № 011864492 и 2 бр. рег. табели № А 2146 НХ.

На основание така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП № 23-0804-002315 от 18.05.2023 г.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност. Съдът даде вяра АУАН № GA 890439/31.03.2023 г., НП № 23-0804-002315 от 18.05.2023 г., кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели актосъставител Ж. П. З. и свидетелите М. В. В. и Д.СТ. Д..

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна /лице, което е санкционирано/. Разгледана по същество, тя е основателна.

Съдът намира, че неправилно административнонаказващия орган е приложил материалния закон, след като е констатирал нарушението по чл. 162, ал. 1 от ЗДП, като не е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма.

От събраните по делото доказателства се установява, че на посочената дата и час жалбоподателката, която е български гражданин е управлява горепосоченото МПС с чуждестранно СУМП, издадено от Великобритания, която не е държава – членка на ЕС, доколкото същата напуска Европейския съюз на 31 януари 2020 г., съгласно Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (2019/C 384 I/01).

Великобритания и Северна Ирландия обаче са членове на Европейското икономическо пространство, съгласно текста на Споразумението за Европейското икономическо пространство Заключителен акт - Съвместни декларации - Декларации на правителствата на държавите-членки на Общността и държавите от ЕАСТ - Договорености - Съгласувани протоколи Декларации на една или няколко от договарящите се страни на Споразумението за европейско икономическо пространство (официален вестник L 001, 3.01.1994 г. стр. 0003 – 0036). С напускането на ЕС, Обединеното кралство не напуска едновременно и ЕИП, доколкото членството ѝ в двете международни структури е на самостоятелни основания, по силата на подписани различни по същността си международни договори. От посоченото следва извода, че СУМПС на жалбоподателката е издадено от държава членка на Споразумението за ЕИП, което ѝ дава правоспособност да управлява МПС от съответната категория на територията на Р България.

Същевременно съгласно нормата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския

съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. „а“ от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая от представеното по делото копие на СУМПС № AJ78596779 се установява, че същото е издадено на 03.06.2015 г. от Обединено кралство Великобритания и е със срок на валидност до 02.06.2025 г. СУМПС съответства напълно на приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. По силата на Споразумението за оттегляне тя е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС. След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, по която договарящи страни са, както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, същите трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г. със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединеното кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., общодостъпно на

страницата на Европейската комисия в интернет. В т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от Обединеното кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел „Брекзит“, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от Обединеното кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. В съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединеното кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., компетентният орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично на основание чл.13 от АПК, че тези СУМПС ще се третират като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#) за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай СУМПС на жалбоподателката е издадено от Обединено кралство Великобритания на 03.06.2015г. и е със срок на валидност 02.06.2025 г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединеното кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., във връзка с официално обявление на МВР съдът намира, че е било валидно свидетелство за управление на МПС на жалбоподателката и не е изпълнен състава на нарушението по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Предвид гореописаната фактическа обстановка не се доказва от обективна страна, че жалбоподателката е извършила вмененото ѝ нарушение

по чл.162, ал.1 от ЗДвП, поради което съдът счита направеното в тази връзка възражение от процесуалния представител на санкционираната за основателно.

Поради всичко изложено до тук съдът счита, че издаденото НП е незаконосъобразно и следва да го отмени.

Във връзка с изхода на делото и направеното искане и възражение за прекомерност от страните, съдът следва да осъди въззиваемата страна ОД на МВР-Сливен да заплати на В. Д. А. сторените разноси, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, което е договорено към минимума-400лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0804-002315 от 18.05.2023 г. на Началник сектор в ОД МВР - Сливен, Сектор „Пътна полиция“ - Сливен , с което на В. Д. А. с ЕГН ***** от гр.П., ул. П.Евт. № съдебен адрес: гр. Габрово, ул. Найден Геров № 22, чрез адв.Н. С., и е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 100 лв., на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО и НЕПРАВИЛНО.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Сливен, да заплати на В. Д. А. с ЕГН ***** сумата от 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____